

Andrageren oplyser, at han flere Gange forgjæves har henvendt sig til Invalidebestyrelsen og Finantsministeren om at erholde Invalidforsørgelse, begrundet paa en Drensygdom, som han antager væsentlig er en Følge af Krigen's Strabadser eller af en Tyfus; han paadrog sig under Krigen, men har modtaget det Svar, at ligesom det ikke kan antages, at det ham i 1850 tilspøiede Studsaar i venstre Arm og den stedfundne Kon-tusion af venstre Skulder have efterladt Følger, der i væsentlig Grad indskrænke hans Erhvervssevne, saaledes kan det ikke anses for sandsynligt, at den Synsvækkelse, hvoraf han lider, staar i Forbindelse med hans tyføse Feber i 1851, og Finantsministeriet kan derfor ikke erkjende ham for berettiget til den ansøgte Forsørgelse. Paa et Andragende om at erholde Tilladelse til at fremstille sig til personlig Underfølgelse for Sundhedskollegiet har han modtaget den Meddelelse fra Ministeriet, at Kollegiet har svaret, at en personlig Underfølgelse nu ikke kan tjene til at oplyse Forholdet mellem den tyføide Feber i 1851 og den senere Drensvagthed, og at det derfor ikke finder Anledning til at foretage en saadan. Andrageren henvender sig derfor nu til Folkethinget for ved dets Hjælp at erholde Invalidforsørgelse, idet han gjør gjældende, at, om det end ikke bestemt kan siges, at hans Drensvagthed hidrører fra de af ham angivne Grunde, er Sandsynligheden derfor dog ikke udelukket, og han haaber derfor, at den humane Opfattelse, som saa ofte har gjort sig gjældende i Rigsdagen, at Mangel paa fuldgjældigt Bevis for Invaliditeten ikke bør være det ene Afgjørende, naar ellers Sandsynligheden taler for, at den stammer fra de i Krigen erholdte Saar, udstaaede Strabadser eller Sygdomme, ogsaa maa komme ham til Gode.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

106. Fra Invalid H. Tjørnelund af Vester Vedsted om Efterbetaling af Invalidforsørgelse. (Indbragt i Folkethinget den 7de Marts 1885 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 3die Valgkreds, Busk).

Andrageren bemærker, at han i Krigen 1863—64 fik sin høire Haands Pegefinger saaledes beskadiget, at der tilstodes ham en aarlig Invalidforsørgelse paa 43 Rd. 3 Mart eller 87 Kr., hvilken han oppebar indtil 31te Marts 1869, da den af ham ubekjendte Grunde fratoges ham, uagtet Fingerens Tilstand var forbleven uforandret. Han ansøgte derfor Finantsministeriet om atter at erholde Forsørgelsen, men fik Afslag, indtil den atter tilstodes ham fra 1ste Februar 1882 at regne med et aarligt Beløb af 123 Kr. Han formener nu at der er tilspøiet ham Uret ved Inddragelsen af Forsørgelsen, og da Finantsministeriet paa et Andragende om at erholde den efterbetalt for Mærkene fra 1ste April 1869 til 31te Januar 1882 har svaret, at Saadant ikke kan bevilges, henvender han sig nu til Folkethinget for ved dets Bistand at opnaa dette, da han er en fattig Arbeidsmand med en stor Børneskole.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

107. Fra Sorgen Niels Peter Rasmussen af Als Sogn i Hindsted Herred om Invalidforsørgelse. (Indbragt i Folkethinget den 12te Marts 1885 af Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds S. Pedersen).

Andrageren oplyser, at han har ansøgt Invalidbestyrelsen og Krigsministeriet om Understøttelse i Anledning af den Svækkelse, han har lidt ved et Studsaar i høire Laar, som han fik ved Dannevirke den 3die Februar 1864, men fra Finantsministeriet modtaget den Meddelelse, at det ikke kan erkjendes, at den Svækkelse og de Smertes, hvoraf han erklærer at lide, skyldes den tilspøiede Studslæsion i høire Laar, og at man derfor er ude af Stand til at tilstaa ham den ansøgte Forsørgelse. Han henvender sig derfor til Folkethinget med Bøn om at erholde en Understøttelse enten en Gang for alle eller helst aarlig. Han bemærker, at hans Helbred før Feltoget var upaaklageligt, men at han siden det modtagne Studsaar, for hvilket han laa paa Lasarettet i Kjøbenhavn i 14 Uger, sta-